

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Die Liebe, nur die Lieb' ist Leben

Citation: Drachmann, Holger: "Die Liebe, nur die Lieb' ist Leben", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 266. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56381/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Der gik et Par Elskende paa Vejen og sang,
 Mellem mørke Skrænter lød Børnelatters Klang,
 Altid Udsigt aaben —
 Strakt de blanke Vaaben —
 Spirer bag ved Dødens Hæl:
 O den Sang, den glade Sang,
 Hvor lød den i min Sjæl!

DE LEVER OP IGEN

De lever op igen. Jeg hørte nyligt,
 Hvor forhen var saa dødsens stille,
 En øvet Haand Tannhäuser-Ouverturen
 For aabent Vindu spille.

Blod, Lidenskab og Raseri,
 Smerter, som Kunsten dem fortolker,
 Paany den næsten lammede Natur
 Med friske Væsners Liv befolker.

Saa kom da, Kunst, igen og gør din Gerning;
 Jeg er jo Kunstner selv, jeg rører Strengen
 Og stiller Tavlebordet op og kaster
 Om Mesterskabet højest Terning!

„DIE LIEBE, NUR DIE LIEB' IST LEBEN“

Se, Maanen staar saa gul og rund
 Og spejler sig i Flodens Grund,
 Langt borte gøer en Lænehund,
 Nu kommer Mødets gode Stund
 „Nach langer Tage Noth und Streben.“ —
 Forglemmende den Dag, som gik
 Jeg lytter til en fin Musik,
 Der bølgter over Flodens Grund,
 Hvor Maanen smiler gul og rund:
 „Die Liebe, nur die Lieb' ist Leben.“

Jeg ejer kun mit lyse Mod,
 Min Arbejdskraft, mit sunde Blod;